

at man ikke ændrer Helsingforsaftalen på de punkter, hvor man er enig.

Det, vi diskuterer her, er jo ikke, om man skal gå så langt, som vi i enighed i det danske riges delegation har ønsket. Det er jeg helt med på at vi ikke kan få de andre lande med på, men vi har fået dem til at gå et stykke ad vejen. Så mener jeg, at det stykke af vejen skal skrives ind i traktaten. Jeg mener, at det er et alvorligt retssikkerhedsproblem, at man går ind og siger: Vi går et stykke ad vejen, men det gør vi i strid med den traktat, som vi selv har skrevet under på. Det mener jeg ikke at man kan i et demokratisk samfund, og jeg mener, at det er en undergravning af det, vi ellers skulle stå for i verden.

Kl. 12:07

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Så er det ministeren for nordisk samarbejde, der kommer på talerstolen.

Kl. 12:07

Ministeren for nordisk samarbejde (Connie Hedegaard):

Tak for de mange positive bemærkninger. Det glæder mig oprigtigt, at denne debat, som nu har været et par timer, er foregået i en så konstruktiv og positiv atmosfære.

Jeg synes, det har været utrolig positivt, også med de bud, der har været på, hvordan man yderligere kan forbedre det nordiske samarbejde. Det falder jo helt i tråd med, at der også er god anledning til at takke både formanden for den danske delegation og delegationen i øvrigt for et, synes jeg, virkelig fint samarbejde i det forløbne år. Jeg synes, det har været meget resultatsøgende og præget af gensidig tillid, og det synes jeg også giver nogle resultater, så det synes jeg der er grund til at sige stor tak for.

I det år, der er gået siden den sidste redegørelsesdebat om det nordiske samarbejde, er der jo sket en række skelsættende begivenheder. Jeg skal ikke stå her og referere hele redegørelsen, for den har alle haft lejlighed til at læse, men jeg vil godt fremhæve to ting.

For det første har vi jo med det nordiske globaliseringsinitiativ fået lagt en ny kurs for samarbejdet, også på dette felt stærkt inspireret af medlemmerne af den danske delegation til Nordisk Råd. For det andet har vi fået integreret de selvstyrende områder bedre i det nordiske samarbejde – også en vigtig prioritet for os alle sammen – og begge dele udgør vigtige led i den nødvendige modernisering af det nordiske samarbejde. Man kan sige, at i 2005 og 2006 fokuse-

rede vi på samarbejdets struktur og mekanismerne for samarbejdet, lavede strukturreformen osv. og banede administrativt og budgetmæssigt vejen for, at der nu er et meget stærkt fokus på indholdet.

Jeg mener, det er af afgørende betydning, at det nordiske samarbejde afspejler verden af i dag, at vi gør en positiv forskel for borgerne i de nordiske lande, og at det, når vi taler nordisk samarbejde, ikke er sådan noget svulstigt og fjernt, men noget fuldstændig konkret og håndgribeligt. Vi skal jo ikke bare tilpasse os, vi skal bruge det nordiske samarbejde til at være på forkant med udviklingen og til at sikre, at de nordiske lande fortsat hører til blandt verdens førende. Derfor har vi også i de seneste par år fokuseret stærkt på indholdet. Det handler ikke om bare snævert at skabe nordisk nytte, det handler også om at skabe en nordisk merværdi, altså om, hvor et nordisk samarbejde for alvor kan gøre en forskel til gavn for alle i de nordiske lande, der jo i øvrigt har rigtig meget internationalt samarbejde.

I takt med de initiativer synes jeg også jeg har kunnet fornemme en stigende interesse for det nordiske samarbejde. Ikke mindst den meget vellykkede temadrøftelse på Nordisk Råds session i København i 2006 om Norden som global vinderregion synes jeg satte skub i en række ting, og det er vel også sjældent, at det på en sådan session lykkes at sætte et tema, som faktisk sætter kursen for det nordiske samarbejde videre frem og ikke bare er glemmt efter et par måneder. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi udnytter interessen til at forme et nordisk samarbejde, der også kan leve op til fremtidens krav.

Selv om globaliseringen har været et element i de senere års formandskabsprogrammer, har vi jo kun i begrænset omfang haft en koordineret strategi på tværs af samarbejdet. Men det har vi jo fået nu, for efter sessionen i København i efteråret 2006 blev der for alvor sat fokus på det nordiske globaliseringsarbejde, og man viste dermed også, hvor velvalgt emnet var. På nordisk plan fik vi påbegyndt overvejelserne om, hvordan det nordiske samarbejde systematisk og fokuseret kan understøtte nordiske interesser i en globaliseret verden, og Danmark præsenterede som opfølgning en række ideer til konkrete projekter og aktiviteter, som der siden er blevet arbejdet videre med i nordisk regi.

På baggrund af det arbejde kunne de nordiske statsministre på deres sommermøde her i juni vedtage en erklæring om en langsigtet fæl-